

Tjeneren aabnede atter Døren, og Direktør Zaun tumlede ind med en Undskyldning, fordi han forstyrrede saa sent paa Dagen.

»Jeg havde ventet at træffe Dem ved Middagen paa Hotellet. Da mit Haab skuffedes, og jeg dog skulde gaa min ordinerede Aftentur, forsøgte jeg at finde Dem her . . . Jeg bringer en Nyhed, som forhaabenlig vil interessere Dem.«

»Tag Plads! Tag Plads!« sagde Torben. »Jeg er lutter Øre!«

»Tingets Opløsning er besluttet!« forkyndte Hr. Zaun allerede i halvt siddende Stilling. »Jeg kan ikke saa godt nævne min Kilde, men den er fuldt tilforladelig. Valget kommer i Begyndelsen af Juli. De erindrer maaske, at jeg igaar angav nøjagtigt det Tidspunkt som det sandsynligste i Tilfælde af Opløsning.«

Torben nikkede. Han tænkte paa, at Valget alt-saa vilde falde akkurat paa den Tid, da han haabede at kunde holde Bryllup.

»Jeg rejser nu hjem imorgen eller iovermorgen. Partibestyrelsen skal samles næste Torsdag. Det er jo yderste Tid at tage fat paa Forberedelserne. Og nu vilde det unægtelig være mig meget kært — ja, jeg vilde føle det som noget af en personlig Triumf for mig, om jeg kunde medbringe Deres Tilsagn om at overtage en Kres.«